

Invatarea artei traducerilor

Prep. univ. Vilceanu Alina
Facultatea de Litere și Științe Sociale
Universitatea “Constantin Brancusi”

1. Predarea artei traducerilor

Predarea artei traducerilor nu a avut parte de cercetare în prealabil. Newmark, la începutul capitolului “*Predarea artei traducerilor*”, spune:

Abordez topicul meu, predarea artei traducerilor, în mod inteligent. După cunoștințele mele, nu prea există materiale scrise pe această temă. (1991, p. 129).

Cu toate acestea, Newmark consideră predarea traducerilor o nouă profesie ce promite și dorește să o distingă de “predarea traducerilor în cadrul predării limbii” (1991, pagina 137), în cadrul căreia traducerea reprezintă “o a cincea abilitate” (alături de vorbit, ascultat, citit și scris), după cum observă Bussmann (1996, pagina 58), în special “utilizată în practicarea și testarea competenței și performanței într-o a doua limbă”. Luând în considerare istoricul sărac ce privește teoriile predării artei traducerilor, Caminade & Pym (1998, pagina 280) evidențiază de asemenea:

Translatorii și interpretii au fost multă vreme pregătiți în mod informal, practic prin încercări și greșeli, stagii de ucenicie nestructurate, sau orice tip de activitate de traducere ce însoțește studiul unei limbi străine și culturi în cadrul tradiției Artelor Liberale.

Deși există informații puține despre predarea artei traducerilor, specialiștii au reușit să discearnă două modalități de abordare în predarea artei traducerilor:

1. abordare tradițională

Translation Learning

Prep. univ. Vilceanu Alina
Facultatea de Litere și Științe Sociale
Universitatea “Constantin Brancusi”

1. Translation teaching

The teaching of translation does not have great research behind it. Newmark, at the beginning of his chapter *Teaching Translation*, says:

I approach my subject, teaching translation, rather apprehensively. To my knowledge, there is hardly any literature on it. (1991, p. 129).

However, Newmark considers translation teaching a promising new profession and wishes to distinguish it from “teaching translation within language teaching” (1991, p. 137), in which, as observed by Bussmann (1996, p.58), translation is a ‘fifth skill’ (next to speaking, listening, reading and writing) especially “used to practice and test competence and performance in a second language”. Taking into consideration the few historical background in theories of translation teaching, Caminade & Pym (1998, p.280) also point out:

Translators and interpreters have long been trained informally, basically through trial and error, unstructured apprenticeship arrangements, or any of the various translating activities that accompany the study of a foreign language and culture within the Liberal Arts tradition.

Although there is little information about teaching translation, specialists manage to discern two types of translation teaching:

3. the traditional approach

2. *abordare functionala*

Iată cum se predă arta traducerilor în mod tradițional: abilitatea de a traduce se dobândește prin exerciții ce se bazează pe reguli de echivalență lingvistică.

Cu toate acestea, cercetătorii pretind că predarea traducerilor nu se mai identifică cu aspectul și elaborarea abordării funcționale a artei traducerilor. Abordarea funcțională menționează că un text este produs într-un context specific cu destinatari specifici, funcții comunicative, s.a.m.d. În consecință, traducerea unui text nu se poate limita la transformarea unui text dintr-o limbă în alta. Trebuie să implice tratarea contextelor comunicative sursă și țintă de asemenea. Cu alte cuvinte, traducătorul ar trebui să fie dotat nu numai cu competența lingvistică dar și cu competența culturală. Acest aspect este tratat în ultimii ani, în mod amplu, de cercetători în traduceri și predarea traducerilor. Spre exemplu, Krouglov (1996) spune:

O înțelegere profundă a modurilor în care trăsăturile sociale și culturale se combină într-o limbă, este indispensabilă în predarea traducerii și interpretării.

De asemenea, Ulrych (1996, pagina 253), în timp ce vorbește de integrarea componentelor vocaționale și educaționale, explică următoarele:

Pentru a putea traduce corespunzător un text, traducătorii trebuie să știe toate caracteristicile acestuia... precum și statutul textului în cultura limbii sursă și potențialii cititori din cultura limbii în care se traduce.

În concluzie, ar trebui menționat că deși predarea artei traducerii a fost neglijată în trecut, acum, este un subiect larg dezbătut legat de progresul studiului procesului de traducere și de cererile continue pentru traduceri și traducători. Perceperea traducătorilor ca intermediar a două sau mai multe culturi este acum peste tot răspândită.

4. *the functional approach.*

This is how the translation is traditionally taught: translational skill is acquired by exercises based on linguistic equivalence rules

However, researchers claim that the teaching of translation is no longer the same with the appearance and elaboration of the functional approach to translation. The functional approach states that a text is produced in a specific context with specific recipients, communicative functions, and so on. So the translation of a text cannot be limited to the transformation of the text from one language to another. It must involve dealing with the source and target communicative contexts. In other words, the translator should be equipped with not only linguistic competence but also cultural competence. This point is amply talked about by recent researchers in translation and translation teaching. For example, Krouglov (1996) says:

A deep understanding of the ways in which social and cultural features are combined in a language is indispensable in teaching translation and interpreting.

Also, Ulrych (1996, p.253), while claiming the integration of vocational and educational components in teaching translation, also claims:

In order to deal appropriately with a text, translators need to know all the characteristics of the text they are translating ... as well as its status in the source culture and the intended audience in the target culture.

In conclusion, there should be mentioned that although translation teaching has been neglected in the past, now, it is a largely discussed subject related to the progress in translation studies and the continuing demands for translation and high-quality translators. People perception

Un alt aspect important este acela ca, in modelul privitor la competenta in traduceri, abilitatea de a media buna intelegere intre culturi este corect explicata si prezentata in componenta socio-culturala a competentei.

2. Competenta in traduceri

Competenta in traduceri este o arie relativ noua si mai putin exploataata, mai ales in ceea ce priveste lingvistica aplicata. In 1998, Campbell, cercetator in studiul traducerilor, a initiat un studiu privitor la competenta in traduceri folosind metode de cercetare ale lingvisticii aplicate.

Campbell a investigat competenta in traduceri a vorbitorilor non-nativi care traduceau din limba materna in engleza. In studiul de caz, el s-a folosit si de subiecti vorbitori-nativi de limba araba, care studiau la departamentul de traduceri si interpretariat din cadrul Universitatii din Australia. Analizarea informatiilor stranse in urma examenarilor si exercitiilor de traducere l-a determinat pe Campbell sa propuna un model de competenta in traduceri care contine trei parti:

- *Competenta textuala:* Din punct de vedere al competentei textuale, exista doua posibilitati: traducatori care au o buna competenta textuala, ceea ce inseamna ca textele traduse "au trasaturile limbii engleze formale, scrise" (1998, pagina 73); si traducatori care nu prezinta competenta textuala, iar "traducerile lor au trasaturile limbii engleze vorbite, informale" (1988, pagina 74). Pentru evaluare sunt folosite anumite structuri precum: nominalizari, lungimea cuvântului, prepozitii, diateza pasiva, si altele.
- *Dispozitie:* In ceea ce priveste strategia de alegere a cuvintelor in traducerea textelor, Campbell dezvolta doi parametri pentru a descrie comportamentul traducatorilor – 1) *perseverentul versus inconsecventul* (in acest caz problema este daca subiectul se straduiește sa traduca fiecare cuvânt sau pur si simplu omite partile care il pun in

regarding translators as communicators between two or more cultures, is now widely accepted. Another point to note is that, in our model of translation competence for second language learners, this ability to mediate communication between cultures is correctly summed up in our socio-cultural component of competence.

2. Translation competence

Competence in translation is a relatively less and a new explored area, especially regarding the applied linguistics field. In 1998 the translation-studies researcher Campbell conducted a study regarding the translation competence using applied linguistics research methodologies.

Campbell investigated the translation competence of non-native speakers translating from their mother tongues into English. In his case-study, among the subjects studied were native speakers of Arabic language, who were studying in the translation and interpretation department of an Australian University. The analysis of translation data collected from examinations and translation exercises determined Campbell to propose a model of translation competence consisting of three parts:

- *Textual competence:* From the textual competence point of view, there are two possibilities: translators who have good textual competence which means that the target texts they write "have the structural features of formal, written English" (1998, p. 73); and translators who have poor textual competence "when their output resembles informal spoken English" (1998, p.74). For evaluation there are used certain structures as: nominalizations, type/token ratios, word length, passives, prepositional phrases, and so on.
- *Disposition:* In terms of the strategies for choosing words in constructing target texts, Campbell develops two parameters for describing translators'

dificultate) și 2) *prudentul versus imprudentul* (în acest al doilea caz, întrebarea este dacă subiectul folosește echivalenți de traducere uzuali sau nu). În final, cei doi parametri creează patru combinații ale dispoziției în traducere:

1. Perseverentul și imprudentul
2. Inconsecventul și imprudentul
3. Perseverentul și prudentul
4. Inconsecventul și prudentul

□ *Competența de monitorizare*: În această parte, există doi determinanți care trebuie luați în considerare:

1. responsabilitatea asumată
2. editarea textului

Din punctul de vedere al lui Campbell, traducătorii sunt mai buni dacă își asumă un grad ridicat de responsabilitate în traducerea textelor, și de asemenea dacă au strategii de editare eficiente. Dimpotrivă, traducătorii mai puțin experimentați tind să-și supraestimeze performanțele proprii în mod eronat și să folosească strategii de editare ineficiente.

Modelul lui Campbell pare să fi fost creat doar pe baza studiului informațiilor colectate. De aceea, nu apare destul de comprehensiv pentru a putea fi luat în considerare în studiul competenței în traduceri. De exemplu, aspectul non-trivial al corespondenței din textul sursă în textul tradus nu este analizat la nivel structural, semantic, pragmatic, sau cultural.

Specialiștii consideră că un model comprehensiv al competenței în traduceri ar putea fi dedus din practică, precum cel al lui Sofer (1998). Ca rezultat al unei cercetări meticuloase Sofer propune zece cerințe pentru a deveni un traducător profesionist:

1. *Bună cunoaștere a limbii sursă, dar și a celei în care se efectuează traducerea.*
2. *Bună cunoaștere a celor două culturi.*
3. *Permanenta informare despre schimbările la nivel lexical și îmbogățirea vocabularului în toate nuanțele sale.*
4. *Întotdeauna traducerea textului din limba a doua în limba maternă.*

behaviours – 1) *the persistent versus capitulating* (în acest caz întrebarea este dacă subiectul încearcă să traducă fiecare cuvânt în textul sursă sau el omite problematic items) și 2) *prudent versus risk-taking* (în acest al doilea caz, întrebarea este dacă subiectul folosește echivalenți de traducere obișnuiți sau el folosește neobișnuiți). În final, cei doi parametri creează patru combinații de dispoziție în traducere:

1. Persistent and risk-taking;
2. Capitulating and risk-taking;
3. Persistent and prudent;
4. Capitulating and prudent.

● *Monitoring competence*: În această parte, există doi determinanți care trebuie luați în considerare:

1. self-awareness
2. editing.

De la punctul de vedere al lui Campbell, traducătorii mai buni dovedesc să aibă o mai bună cunoaștere a calității propriilor traduceri și să folosească strategii de editare mai eficiente. În schimb, traducătorii mai puțin experimentați tind să-și supraestimeze performanțele proprii și să folosească strategii de editare ineficiente.

Modelul lui Campbell creează impresia că este realizat în funcție de datele pe care le-a colectat și că analiza pe care o poate face este bazată pe aceste date. Acesta este motivul pentru care nu pare să fie suficient de comprehensiv pentru a ține cont de întreaga gamă de competențe în traducere. De exemplu, aspectul non-trivial al corespondenței din textul sursă în textul țintă nu este investigat la nivel structural, semantic, pragmatic, sau cultural.

Specialiștii consideră că un model comprehensiv al competenței în traducere ar putea fi dedus din practică, precum cel al lui Sofer (1998). Ca rezultat al unei cercetări meticuloase Sofer propune zece cerințe pentru a deveni un traducător profesionist:

1. *A thorough knowledge of both the*

5. *Capacitatea de a traduce in mai multe domenii specializate.*
 6. *Abilitati de scriere sau vorbire, si capacitatea de a traduce rapid si corect atat in scris cat si oral.*
 7. *Dezvoltarea rapiditatii in traducere.*
 8. *Dezvoltarea abilitatilor de cautare, documentarea permanenta pentru a traduce calitativ.*
 9. *Familiarizarea cu tehnologia de ultima generatie.*
 10. *Verificarea permanenta a aspectelor speciale a unei limbi intr-o anumita regiune geografica.*
1. *source and the target languages.*
 2. *A thorough "at-homeness" in both cultures.*
 3. *Keeping up with the growth and change of the language and being up-to-date in all of its nuances and neologisms.*
 4. *Always translating from another language into one's native language.*
 5. *Being able to translate in more than one area of knowledge.*
 6. *Having the facility for writing or speaking and the ability to articulate quickly and accurately, either orally or in writing.*
 7. *Developing a good speed of translation.*
 8. *Developing research skills, being able to acquire reference sources essential for producing high quality translation.*
 9. *Being familiar with the latest high-tech developments.*
 10. *Always checking to see what kind of a potential one's language specialty has in a given geographic area.*

Cele zece puncte de mai sus sunt de fapt "criteriile esentiale pentru dezvoltarea carierei de traducator" (1998, pagina 36), ale lui Sofer. Desi majoritatea dintre ele se refera la abilitatea personala a traducatorului, plecand de la competenta lingvistica si ajungand la responsabilitatea culturala si abilitatile legate de la tehnologie, unele dintre ele sunt mai degraba aspecte practice decat capacitati inerente ale unui traducator. Daca vom compara toate acestea cu modelul propus de Campbell, vom descoperi ca cele doua modele se compenseaza unul pe altul: Campbell ofera o buna explicatie cum competenta in traduceri poate fi impartita in caracteristici lingvistice, in timp ce Sofer vorbeste intr-un mod mai comprehensiv si practic despre ce abilitati ar trebui sa aiba un traducator modern.

2.1. Competenta in traducere in cea de-a doua limba

Orice persoana care nu vorbeste sau scrie intr-o a doua limba ca si vorbitor nativ al acelei limbi este considerat ca facand parte din categoria celor care studiaza o a doua limba. Aceasta include toate persoanele, facand abstractie de nivelul de studiu la care se situeaza. Acestia sunt considerati studenti ai acelei limbi, deoarece vor avea intdeauna ceva nou de invatat. De aceea, exista persoane care studiaza la nivel de incepator sau intermediar si cei la nivel avansat, precum profesorii care nu sunt vorbitori nativi ai

The above ten points are actually Sofer's "essential criteria for developing a translation career" (1998, p. 36). Though most of them refer to the translator's personal ability ranging from linguistic competence to cultural awareness and to technological skills, some of them are just rather practical concerns than inherent properties of a translator. If we compare all these with Campbell's model, we find that the two models seem to compensate each other: Campbell offers a good account of how translation competence can be decomposed into manageable linguistic features, whereas Sofer explains in a more comprehensive and practical way what temperaments and abilities a modern translator should have.

2.1. Competence in translating into the second language

Every person who does not speak or write a second language as a native speaker of that language is considered as being part of the

acelei limbi specifice.

Cunstintele unei persoane care studiaza limba respectiva in aceasta materie sunt considerate mai degraba sporadice decat sistematice. Cea de-a doua limba pe care o persoana incepe sa o studieze este un fel de „inter-limbaj”, care se situeaza intodeauna pe o traiectorie evolutionara. Acest fapt inseamna ca limbajul tinta produs de catre cel ce studiaza este intodeauna „defectuos” sau incomplet intr-o anumita masura. Nu ne putem pricepe la toate aspectele pe care studierea unei a doua limbi le implica. Aceasta semnifica faptul ca cea de-a doua limba nu corespunde cu limbajul utilizat de catre un vorbitor nativ in mod normal si prezinta devieri in unul din urmatoarele domenii: sintaxa, lexic, frazeologie, structura textului, semantica, sau aspecte practice.

Cu toate acestea, nu toate erorile din aceste domenii vor constitui bariere pentru comunicare intre vorbitori nativi si vorbitori non-nativi. Oamenii se pot intelege la nivel conversational chiar daca nu sunt respectate toate regulile de sintaxa sau semantica. Cu toate acestea, este probabil ca o eroare sa apara atunci cand se traduc documente importante, deoarece o mica greseala poate altera intreaga semnificatie a propozitiei si acest fapt poate avea efecte secundare nedorite.

Competenta in traducerea in cea de-a doua limba este un aspect important pe care trebuie sa il luam in considerare daca dorim sa aflam ce rol are competenta pentru o persoana care studiaza o a doua limba straina, care se aplica desemenea si la traducerea in aceea limba specifica. Pe de o parte daca amestecam modelele lui Canale (1983) si Bachman (1990) obtinem urmatoarele caracteristici pentru competentele intr-o a doua limba :

- Competenta lexical-gramaticala
- Competenta textuala
- Competenta de alocutiune
- Competenta socio-lingvistica

category of second language learners. This includes all people no matter to which level they belong. These are considered students of that particular language, as they will always have something new to learn. So, there are beginning or intermediate learners, and the advanced learners like teachers who are not native speakers of that specific language.

A learner's knowledge of the second language is considered as being sporadic rather than systematic. The second language that a person starts to learn is a kind of "interlanguage", which is always on an evolutionary path. This means the target language produced by the learner is always "defective", or incomplete, in some way. We cannot be good in all aspects that a second language implies. That is, our second language does not correspond to the language normally used by a native speaker and deviates in one of the following areas: syntax, lexis, phraseology, text structure, semantics or pragmatics.

However, not all errors in these areas will constitute barriers for communication between native speakers and non-native speakers. People can understand each other on a conversational level even if not all syntax or semantics rules are complied with. Anyway, a problem is likely to appear when translating important documents, because a small error can change the entire meaning of the sentence and this can have undesired secondary effects.

Competence in translating into the second language is an important aspect to consider if we want to find to know what constitutes the part of competence for a second language learner which is also applicable when translating into that particular language.

On the one hand, if we mix Canale's (1983) model and Bachman's (1990) model we get the following features of second language competence:

- Lexical-grammatical competence
 - Textual competence
 - Illocutionary competence

- Competența strategică

Pe de altă parte, dacă îmbinăm criteriile modelelor Campbell (1998) și Sofer (1996) obținem următoarele competențe de traducere:

- Competența textuală
- Competența lingvistică
- Competența de monitorizare
- Competența culturală
- Competența de informare personală
- Competența de cunoaștere a continutului
- Competența de rapiditate
- Competența de cercetare
- Competența de înaltă tehnologie

Dacă analizăm cele două modele amestecate, prima ca și competența a limbii a doua, iar a doua ca și competența a traducerii, atenția ni se îndreaptă imediat spre celelalte două module ramase - competența textuală și competența lexicală (gramaticală). Competența socio-lingvistică legată de limba și competența culturală legată de traduceri sunt în mod esențial aceleași și pot fi considerate împreună "competența socio-culturală."

Deci putem spune că intersecția celor două module, care rezultă de fapt în competența traducătorului ca vorbitor de limba a doua, conține și următoarele trei module de bază:

- Competența lexicală (gramaticală)*
- Competența textuală*
- Competența socio-culturală*

O conexiune mai puțin clară între modelul lingvistic și cel de traducere este competența strategică. Potrivit lui Canale și Swain (1980), competența strategică se referă

- Sociolinguistic competence
- Strategic competence

On the other hand, if we bring together Campbell's (1998) model and Sofer's (1996) criteria, we get the following model of translation competence:

- Textual competence
- Lexical competence
- Monitoring competence
- Cultural competence
- Self-updating competence
- Content-knowledge competence
- Velocity competence
- Research competence
- Hi-tech competence

If we analyse the two mixed models, the first for second language competence and the second for translation competence, our attention immediately goes to the two overlapping modules - the textual competence and the lexical (grammatical) competence. The sociolinguistic competence from the language model and the cultural competence from the translation model are also essentially the same and can be considered under the name of 'sociocultural competence'.

So, we can say that the intersection of the two modules, which results in fact into the competence for a translator as second language learner, consists of the following three core modules:

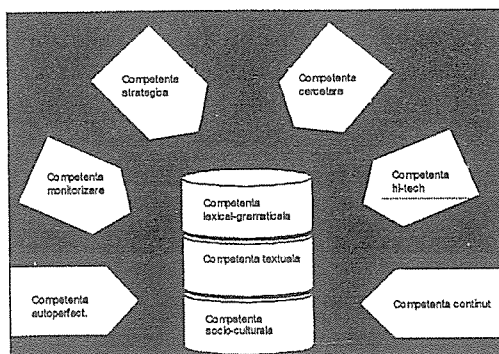
- *Lexical-grammatical competence*
- *Textual competence*
- *Sociocultural competence*

A less obvious connection between the linguistic and the translation models is the strategic competence. According to Canale & Swain (1980), strategic competence refers to "verbal and nonverbal communication strategies that may be called into action to compensate for breakdowns in communication due to performance variables or to insufficient competence" (p. 30).

la “strategii de comunicare verbala si non-verbala care pot fi puse in actiune pentru a compensa erorile din comunicare provocate de diferentele de performanta sau de competenta insuficienta”(pagina 30).

In acest sens, competenta strategica pare mult mai potrivita pentru a descrie abilitatea legata de interactiunile verbale, si astfel nu este relevanta pentru traducere. Totusi, putem extinde conceptul de “compensare” la procesul de traducere pentru a acoperi strategiile traductorului in anticiparea neintelegerii cititorului. Astfel este posibila folosirea “competentei strategice” ca termen larg pentru activitatile legate de procesul de traducere. Aici ar trebui sa luam in considerare si alte componente. De exemplu:

- teoria discursului care poate fi legata fie de psiho-lingvistica din perspectiva procesarii umane a limbii, fie de perspectiva contextului socio-cultural;
- competenta de monitorizare a lui Campbell care seamana mai mult cu o abilitate de editare decat cu o competenta inerenta;
- alte patru criterii ale lui Sofer: *competenta de informare personala, de cunoastere a continutului, de cercetare si de inalta tehnologie* – care apartin exclusiv modelului de traducere. Prin urmare, avem un model de competenta pentru traductor, prezentat si in imaginea de mai jos:

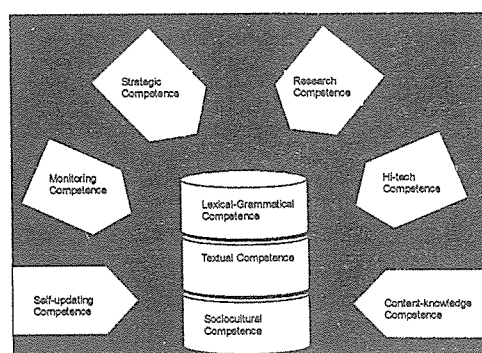

Modelul din imaginea de mai sus prezinta trei

In this sense, strategic competence seems more appropriate for describing ability regarding spoken interactions and so is not directly relevant to translation, which dwells mainly on written language. However, we can readily extend the concept of “compensating” to the process of translation to cover the translator’s strategies in anticipating reader’s incomprehension. It is then possible to use “strategic competence” as a cover term for translation activities. Here, we should take into consideration other components, too. For example:

- the theory of speech which can be related either to psycholinguistics from the perspective of human language processing, or to sociolinguistics, from the perspective of social-cultural context;
- Campbell’s monitoring competence which seems more like an editing skill rather than an inherent competence;
- Sofer’s four other criteria - *self-updating, content-knowledge, research and hi-tech competence* – which belong exclusively to the translation model.

Altogether, we have a model of competence specifically for translator as second language learner, as in the picture above.

The model in the picture above shows three core components of translation competence

componente de baza ale competenței în traducere, însoțite de șase componente periferice. Deci, traducătorul începe cu o competență de bază formată din cunoștințele sale din domeniile lexical-gramatical, textual și socio-cultural. În acest caz, însă, competența în traducerea unui text în limba a doua nu conține doar un modul lingvistic de sine statator. De fapt, competența lingvistică, trebuie să fie permanent perfecționată și actualizată prin modulul de traducere (cele șase componente periferice).

2.2 Competența în traducerea în limba maternă

Cercetătorii și liberii profesioniști din domeniul traducerilor privesc procesul de traducere în limba maternă ca fiind mult mai accesibil decât cel în limba a doua. De exemplu Sofer explică:

“În general se traduce din limba a doua în limba maternă. Acest fenomen se întâmplă pentru că nici măcar anii de studiu și experiența nu pot asigura unei persoane capacitatea necesară pentru a se simți complet stăpân pe limba a doua.” (1998, pagina 34)

Un alt specialist în Studiul Traducerilor, Newmark, este la fel de neîncrezător când vine vorba de a traduce într-o limbă, care nu este cea maternă. El pretinde că:

“Fie că traduci un text informativ, o notă sau o reclamă, *naturaletea* este esențială. De aceea nu poți traduce foarte bine dacă limba în care traduci nu este limba maternă.” (1988, pagina 26)

În traduceri, vorbitorii nativi sunt evident mult mai buni decât vorbitorii non-nativi. Din moment ce limba în care traduc este limba lor maternă, traduc instantaneu și pot reda sensurile corect, folosind expresii uzuale, fără a fi necesare alte documentari, fapt pe care un vorbitor non-nativ ar trebui să-l facă. Pronunția, accentul, care sunt dificil de obținut de către vorbitorul non-nativ, sunt

înconjurat de șase componente periferice. Deci, al doilea învățător de limbă începe cu o competență de bază formată din cunoștințele sale în domeniile lexical-gramatical, textual și socio-cultural în limba țintă. Dar în acest caz, competența în traducerea în limba a doua nu constă dintr-un modul lingvistic închis (cele trei componente de bază). În fapt, competența de limbă are nevoie să fie constant actualizată și actualizată de modulul de traducere (cele șase componente periferice).

2.2. Competența în traducerea în limba maternă

Cercetătorii și practicienii de traducere adesea consideră traducerea în limba maternă ca fiind mult mai accesibilă decât traducerea în limba a doua. Sofer, de exemplu, explică:

“În general vorbind, se traduce dintr-o limbă în propria limbă maternă. Acest fenomen se întâmplă pentru că nici măcar anii de studiu și experiența nu pot asigura unei persoane capacitatea necesară pentru a se simți complet stăpân pe limba a doua.” (1998, p. 34)

Alt specialist în Studiul Traducerilor, Newmark, este la fel de neîncrezător când vine vorba de a traduce într-o limbă, care nu este cea maternă. El pretinde că:

“Fie că traduci un text informativ, o notă sau o reclamă, *naturaletea* este esențială. De aceea nu poți traduce foarte bine dacă limba în care traduci nu este limba maternă.” (1988, p. 26)

perfecte și bine înțelese de cel nativ. Cu atât mai mult, dacă traducerea este una non-specializată, generală, procesul de traducere se derulează și mai ușor. Singura parte unde intervine competiția este stăpânirea limbii a doua, cea din care se traduce, loc în care vorbitorii nativi sunt în avantaj dacă limbile din care și în care se traduce au puncte comune, ca de exemplu limbile spaniolă și portugheză.

Aceste avantaje nu contează foarte mult când textul-sursă este specializat și non-idiomatic cum ar fi în comunicarea de afaceri, legală sau tehnică. Vocabularul nativ în majoritatea dialectelor limbilor lumii poate fi restrâns la aproximativ 3000 de cuvinte. Astfel, vorbitorii nativi trebuie să-l dobândească ca și vorbitorii non-nativi. Situația în traducerea textelor de literatură și poezie diferă mult mai mult, din moment ce cunoașterea limbii-sursă este la fel de importantă ca a limbii în care se traduce. Aceasta duce spre o căutare permanentă a traducătorilor bilingviști sau multilingviști.

În concluzie, chiar dacă limba maternă este importantă dar nu crucială pentru traduceri, specialiștii consideră că traducerea în limba maternă este soluția optimă pentru a deveni un traducător bun și apreciat. Cu toții îmbrățișează ideea de a traduce în limba maternă de cele mai multe ori și nu în limba a doua.

În traducere, vorbitorii nativi sunt evident mult mai buni decât vorbitorii non-nativi. Deoarece vorbesc în limba țintă, ei sunt instantaneu și transmit înțelesurile corect în idiomul nativ, fără a avea nevoie să caute referințe pentru cuvinte și utilizare, așa cum ar face un vorbitor non-nativ. Pronunțarea, accentul și intonația, care sunt dificile de dobândit pentru vorbitorii non-nativi, sunt perfecte și bine acceptate și înțelese. Atunci când este vorba de un subiect obișnuit, non-specializat, sarcina de interpretare este mult mai ușoară. Singura zonă comună de competiție este competența în limba sursă, unde din nou vorbitorii nativi sunt în avantaj dacă limbile sursă și țintă sunt foarte apropiate, cum ar fi kurdă și persană sau spaniolă și portugheză.

În traducere, vorbitorii nativi sunt evident mult mai buni decât vorbitorii non-nativi. Deoarece vorbesc în limba țintă, ei sunt instantaneu și transmit înțelesurile corect în idiomul nativ, fără a avea nevoie să caute referințe pentru cuvinte și utilizare, așa cum ar face un vorbitor non-nativ. Pronunțarea, accentul și intonația, care sunt dificile de dobândit pentru vorbitorii non-nativi, sunt perfecte și bine acceptate și înțelese. Atunci când este vorba de un subiect obișnuit, non-specializat, sarcina de interpretare este mult mai ușoară. Singura zonă comună de competiție este competența în limba sursă, unde din nou vorbitorii nativi sunt în avantaj dacă limbile sursă și țintă sunt foarte apropiate, cum ar fi kurdă și persană sau spaniolă și portugheză.

În traducere, vorbitorii nativi sunt evident mult mai buni decât vorbitorii non-nativi. Deoarece vorbesc în limba țintă, ei sunt instantaneu și transmit înțelesurile corect în idiomul nativ, fără a avea nevoie să caute referințe pentru cuvinte și utilizare, așa cum ar face un vorbitor non-nativ. Pronunțarea, accentul și intonația, care sunt dificile de dobândit pentru vorbitorii non-nativi, sunt perfecte și bine acceptate și înțelese. Atunci când este vorba de un subiect obișnuit, non-specializat, sarcina de interpretare este mult mai ușoară. Singura zonă comună de competiție este competența în limba sursă, unde din nou vorbitorii nativi sunt în avantaj dacă limbile sursă și țintă sunt foarte apropiate, cum ar fi kurdă și persană sau spaniolă și portugheză.